

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל

בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת שלח לך

י"ט סיון תשפ"ב 1133

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

7:30	7:22	7:27	7:11
------	------	------	------

הדלקת נרות

8:29	8:31	8:29	8:29
------	------	------	------

מוצאי שבת

9:14	9:19	9:17	9:14
------	------	------	------

רבנו תם

הילולא דצדיקיא

י"ט רבי יהודה בן עטר מח"ס 'מנחת יהודה'

י"ט רבי שמואל הומינר מח"ס 'עבד המלך'

כ. רבי חיים בלעייש ראש הרבנים בתוניס

כ. רבי יוסף אירגאס מח"ס 'שומר אמונים'

כא. רבי דוד מנחם מאניש באב"ד

כא. רבי רפאל חיים נחמיאס

כב. רבי אליהו בכור חזן מח"ס 'תעלומות לב'

כב. רבי איתמר רוזנבוים האדמו"ר מנדברונא

כג. הרב רפאל אלשוילי רבה של יהדות גרוזיה

כג. רבי יהודה אסאד מח"ס 'שורת מהר"א'

כד. רבי מסעוד הכהן אלחדד מח"ס 'שמחת כהן'

כד. רבי אברהם סאלם

כה. רבי ישמעאל כהן גדול

כה. רבי חנינא סגן הכהנים

וכדבר הזה מצינו אצל קורח שחיפש את הכבוד ועליו אמרו חז"ל (במדבר רבה פר' יח, ח) כי הגיע לשטות זו משום שעינו הטעתו, שכן הוא לא ראה נכון את האמת. משום שהכבוד והגאווה שלו והרדיפה הגדולה אחרי הכבוד הביאו אותו למצב להיות עיוור לגמרי ולא לראות מאומה, משום שהוא היה נתון תחת השפעת הכבוד רח"ל.

ואם כן אפשר לומר, כי כך היה הדבר גם אצל המרגלים. שכן הם חיפשו דרכים שונות כיצד להישאר במדבר שומם בלי גשמיות, ולא ללכת לארץ הקודש, בה יוכלו להיות נשפעים מארץ זבת חלב ודבש. כל זאת משום שהם חיפשו את הכבוד ברצונם להמשיך להיות נשיאים על עם ישראל, ואם כן עינם הטעתם והם התעוורו לגמרי ולא ראו כלל את האמת, ולכן העדיפו אפילו לדבר לשון הרע על ארץ הקודש.

ואם כן מובן שפיר, מדוע משה רבינו ע"ה אמר להם 'והתחזקתם', שכן משה רבינו התכוין לומר להם, לא כמו שאתם אומרים לרדוף אחרי הכבוד ולהיות עיוורים לגמרי, אלא צריכים אתם להתחזק, בבחינת מה שחז"ל אמרו (אבות ד, א) איהו גבור הכובש את יצרו. וזה שאמר להם משה רבינו, תהיו חזקים ואל תפלו בידי תאוות היצר שמראה לכם כביכול את הצד הרוחני, אבל באמת הוא רוצה להראות לכם רק את הצד השלילי, ואת התאוה שלכם, שהיא הסיבה האמיתית, לרדוף אחרי הכבוד.

ולא עוד, משה רבינו הוסיף ואמר להם תתחזקו ואל תדברו סרה על הארץ, אלא 'ולקחתם מפרי הארץ'. פרי הארץ הם רמז למצוות, וזוהו שאמר להם משה רבינו, בארץ ישראל יש מצוות רבות התלויות בארץ, והם בבחינת ולקחתם מפרי ארץ, כי רק בארץ ישראל אפשר לקיים את המצוות הללו, בבחינת ולקחתם. וזאת היא המעלה של ארץ ישראל כלפי כל הארצות, שכן בשום מדינה שהיא לא מצינו כדבר הזה שיש בה מצוות הקשורות לאותה מדינה. וזה שרצה משה רבינו כי המרגלים יתחזקו ויתעלו, ויקחו בידם מהמצוות של ארץ ישראל, וכך יתחזקו.

ולא עוד, משה רבינו גם ממשיך ומזכיר להם, באם יזכו ויביאו לבני ישראל בשורות טובות מארץ הקודש, אז יזכו כולם ויכנסו כולם לארץ ישראל, וכך בארץ ישראל יתקן העולם כולו במלכות ש-ד'. שכן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות (כלים א, ו) ורק בה יכול להיות תיקון השלם.

משום כן, מזהירים משה רבינו ואומר להם, אף פעם אל תחטאו בהוצאת דבה על סמך התירוץ שלכם כי אתם מתכוונים לשם שמים, כדי להישאר במדבר ולהיות נשיאים על כלל ישראל, ולהינות מזיו השכינה, משום שזו היא מצוה הבאה בעבירה, ולמעשה כל כולה יש בה רק עבירה של רדיפה אחרי הכבוד ח"ו.

משפיר לדוד

'והתחזקתם' - בבחינת גבור הכובש את יצרו

התורה מאריכה לכתוב את כל השמות של כל שנים עשר המרגלים אשר שלח משה לתור את הארץ, ואולם, אצל יהושע בן נון כאשר שלח שני מרגלים לתור את הארץ נענו, הפסוק בכלל לא מביא את השמות שלהם, ורק חז"ל (תנחומא שלח א) הם שהביאו את השמות שלהם, פינסא וכלב. ואם כן קשה, מדוע כאן היתה התורה צריכה לכתוב בפירוש את כל השמות של כל שנים עשר המרגלים.

ונראה לענ"ד בזה, כי כאן המרגלים היו בתחילה כל כך חשובים, כמו שהכתוב מעיד עליהם ואומר (במדבר יג, ג) 'כולם אנשים ראשי בני ישראל המה', ואף גם בתחילה היו כשרים ביותר, ולכן כאן התורה כתבה את שמותיהם בפירוש, כדי שזכות כתיבת שמותיהם בתורה תגן עליהם מכל רע.

ואמנם, בפירוש 'בעל הטורים' אומר על הפסוק 'ועליתם את ההר', כי התיבות "את ההר" עולים בגימטריא כמנין 'תורה', שכן משה רבינו התפלל עליהם כי תעמוד להם זכות התורה ותגן בעדם. וכיון שהם היו חשובים, ואף גם משה רבינו התפלל עליהם, משום הכי בדווקא התורה מדגישה וכותבת את כל השמות של כל המרגלים.

ואולם עדיין צריך ביאור בזה. ידועים דברי הזוהר הקדוש שכותב (ח"ג קנח ע"א), כי המרגלים, על אף שהם היו בתחילה כשרים, בכוונה תחילה דיברו לשון הרע על הארץ, והוציאו את דבת הארץ רעה, שכן הם ידעו כי באם בני ישראל יכנסו לארץ ישראל, אזי הם יפסידו את הנשיאות שלהם, כיון שרק במדבר הם היו מנהיגים וראשים על בני ישראל, אבל כאשר בני ישראל יכנסו לארץ ישראל משה רבינו ימנה מנהיגים אחרים על בני ישראל, וכי אז הם יפסידו את הנשיאות שלהם וישוּבו להיות אנשים פשוטים ורגילים.

וכיון שהם לא רצו להפסיד את הנשיאות שלהם, ורצו להישאר הלאה נשיאים על בני ישראל, כמו שהיו עד עכשיו בחינת "ראשי בני ישראל המה", משום הכי בכוונה תחילה הם דיברו לשון הרע על ארץ ישראל, כדי שבני ישראל לא יכנסו לארץ, וכולם ישארו במדבר, וכך הם ישארו נשיאים על בני ישראל.

ויש להקשות על כך, האמנם עד כדי כך התעוורו עיניהם של המרגלים, וכל כך הם רצו כבוד, עד שהם החליטו לדבר לשון הרע על הארץ הקדושה, ובלבד שהם ישארו נשיאים על בני ישראל במדבר.

ונראה לענ"ד בביאור העניין בטוב טעם. הנה אכן מכאן אנו למדים, עד כמה הכבוד והתאוה אחרי הכבוד מעוררים את עיני האדם לבל יראה נכון, עד שהוא חושב כי הוא עוסק במצווה בכך שהוא מחפש אחרי כבוד, ואולי מתכוין לעשות מצווה, אבל לאמיתו של דבר הוא ממש עוסק בעבירה.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

זכויות בארבע שקלים

תלמידיו של המשגיח, הגאון הצדיק רבי מאיר חדש זצ"ל, ביקשו ממנו פעם שימסור להם שיחה על איסור לשון הרע. רבי מאיר הסכים ומסר להם שיחה ארוכה בנושא 'טוב לב'. התלמידים היו בטוחים שבשלב כלשהו של השיחה, הוא יעבור לדבר על הנושא שעליו ביקשו שידבר, אבל להפתעתם כל השיחה נסבה אך ורק על ענין 'טוב לב'.

כאשר סיים את השיחה, העלו השומעים בפניו את תמיהתם, מדוע לא דיבר על הנושא עליו ביקשו שידבר? השיב להם רבי מאיר: "על לשון הרע ביקשתם שאדבר? וכי מי הוא זה המדבר לשון הרע? רק אדם רע מדבר לשון הרע, אם תהיו אנשים טובים, לעולם לא תדברו לשון הרע!"

הרי שהמדבר לשון הרע הוא אדם רע בעצמותו, איש אכזר, וכיצד יכול אדם שכזה לצפות לטוב ה' ורחמי? והרי אם הקב"ה לא יחוס עליו, אנה הוא בא? איזה סיכוי יש לו?

בספר 'שוחר טוב' - אלול, מובא סיפור נפלא על הפסוק "ארור עושה מלאכת ה' רמיה" (ירמיה מו, י) - אדם שלא ממלא את היעוד שלו ומי שלא עושה את תפקידו הוא ארוור!

ומה לגבי מי שכן עושה את תפקידו? כתוב שמידה טובה מרובה ממידת פורענות פי חמש מאות. אם התורה אומרת ארוור על מי שאינו עושה מלאכתו, מה צפוי למי שכן עושה מלאכתו? הוא יהיה ברוך פי חמש מאות!

ב'רמת אלחנן' בבני ברק, גרה משפחה צעירה מאד נחמדה, בעלי תשובה. האישה מלא בחן ובעדינות, לאשה יש טוהר מיוחד על פניה. ילדים עדינים, יופי של משפחה. הוא בן למדען מרמת גן, היא בת באר שבע. הוא סיפר שהיה רחוק כל כך, עד שאפילו לא ידע שצריך לשנוא דתיים...

מה בכל זאת קרה שגרם לו לשנות את כל אורחות חייו?

אשתו היתה חיילת, ובשלב מסוים סבלה מבעיה כלשהי. חברתה לחדר, חילונית לגמרי, אמרה לה: "את סובלת והעניין מציק לך, שמעתי שאומרים שליד רמת גן, בבני ברק, גרה אשה שנקראת הרבנית קניבסקי, והיא נותנת עצות וברכות. בואי ניסע אליה!"

היא החליטה לנסות. זה היה יום קייצי חם. החיילות, עולות על קו האוטובוס, ומגלות אוטובוס מלא באנשים מזורים, כולם לבושים שחור למרות הקיץ והחום. הכל מזוהר, הכל משונה.

האוטובוס מתחיל לנסוע, ואחרי זמן מה הן מחליטות שעליהן לשאול איפה לרדת. את מי ישאלו? כל אחד באוטובוס נראה מפחיד יותר מהשני. הביטו בכולם, עד שמצאו בחור שנראה כמעט נורמאלי. הן החליטו לשאול אותו: "איפה צריך לרדת לרבנית קניבסקי?" בחור לא טרח להגביה את עפעפיו והפטייר: "תרדו כאן, בתחנה הקרובה".

החיילות ירדו בתחנה הקרובה. עברה שם אשה הן ניגשו אליה: "איפה גרה הרבנית קניבסקי?" הן קיבלו ממנה הדרכה, והתחילו בצעידה קשה וארוכה עד שנכנסו אל בית הרבנית. הן עמדו וחיכו לתורן.

עברו דקות אחדות, ופתאום מגיע לחדר בחור. הן הביטו בו, הוא היה מוכר להן מאיזהו מקום... הבחור עוצר לידן, מבקש מהן לפתוח את היד וזורק להן כמה מטבעות על כף היד.

הן מבקשות להבין את פשר התרומה הזאת, והוא מסביר להן: "יש כאן ארבע שקלים ושמונים אגורות. אתן שאלתן אותי איפה גרה הרבנית קניבסקי, לא שמתי לב איפה אנחנו נמצאים, ובטעות אמרתי לכן לרדת. אחר כך חשבתי: הוי מה עשיתי? הן צריכות לקחת עוד אוטובוס. נסיעה כזו עולה שני שקל וארבעים אגורות לכל אחת. זה גזל! נכשלתי בגזל! לכן באתי לכאן והבאתי לכן ארבע שמונים".

המעשה הזה כל כך ריגש את אותה חיילת, עד שאמרה: "אם זו הרמה המוסרית שלהם, אני רוצה להיות אחת כמותם!"

והתוצאות? משפחה שלימה של בני תורה!

משפחה חרדית - בארבעה שקלים ושמונים אגורות!

שביבי אמונה ובטחון
מפקנסו של מו"ר
הגה"צ רבי דוד
חנניה פינטו שליט"א

ההפתעה הגדולה

בשנות נעוריי הבחנתי פעמים רבות בהנהגתו המיוחדת של כ"ק אבא זיע"א, איך שהוא התייחס בביטול לכסף ולדברים חומריים.

זוכר אני שהייתה לאבא קופסת נעליים אותה החביא בארוננו ובה צבר את 'הוננו'. אנו הילדים דמיינו לעצמנו שוב ושוב שבקופסא יש סכום כסף רב, ורק אמי, עליה השלום, הייתה אומרת לנו בכל עת:

"עוד תהיה לכם הפתעה גדולה!"

לאחר שנפטר אבא, כשהסתיימו ימי השבעה פתחנו את הקופסא ותדהמה אחזה בנו.

בקופסא הסודית היו שתי מעטפות: האחת הייתה עבור הוצאות נישואי אחי, ובמעטפה השנייה היה סכום כסף עבור צרכי הלווייתו וקבורתו של אבא זיע"א.

ומלבד שתי המעטפות הכילה הקופסא רק עוד כמה אלפי שקלים שהם היו למעשה כל רכושו של אבא! וזאת למרות שכשאבא זיע"א עלה ממרוקו לארץ ישראל הוא הביא עימו סכום כסף רב.

אלא שבימי חייו אבא חילק את כל כספו לעניים ולנוקמים וגם תמך בשיבות הקדושות ולא הותיר לעצמו אלא מה שמספיק לו למחייתו.

באותה שעה, לאחר שאבא נפטר לבית עולמו, זכינו ללמוד מהנהגה מיוחדת זו שלו על ערכו האמיתי של הכסף בעולם הזה, שמיועד להיות אמצעי בלבד לעבודת ה' יתברך, ואין לראות בו ח"ו מטרה לצבור ממנו סכום רב ככל האפשר.

במה מפטירין

הפטרת השבוע: "וישלח יהושע בן נון" (יהושע ב)

הקשר לפרשה: בהפטרה מסופר על שני המרגלים ששלח יהושע בן נון לתור את הארץ המובטחת, והוא מענין שנים עשר המרגלים ששלח משה רבינו ע"ה לתור את הארץ.

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

תינוקות שנשבו

מי שפרק עול תורה ומצוות לגמרי, כגון מחללי שבת בפרהסייה או אוכלי נבלות להכעיס כבר יצאו מכלל עמיתך וכבר אין חיוב להוכיח אותם.

אכן יש דעות שבזמננו יתכן ויש להם דין 'תינוק שנשבה', ויתכן שיקבלו את התוכחה הנאמרת באהבה.

מזן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

עבודתם של משה ואהרן - להתעלות ולהתקרב אל ה'

כאשר נתבונן קמעא, נראה עד כמה גדולה מעלתה וקדושתה של ארץ ישראל, ולפי זה נבין עד כמה היה חמור חטאם של המרגלים בכך שהם דיברו לשון הרע על הארץ והוציאו את דבת הארץ רעה.

חז"ל מספרים לנו (חולין ז, ב) על חמורו של רבי פנחס בן יאיר שנגנב בלילה על ידי ליסטים, אבל הוא לא רצה לאכול כלל אצל הגנבים, ובמשך שלושה ימים נותר רעב כבתחילה. עד שהגנבים חשבו כי הוא ימות תחת ידם וביתם יבאיש מהריח, ואם כן מוטב להם להשיב אותו לבעליו.

הם שלחו את החמור חזרה, והחמור הלך לבדו את כל הדרך עד שהגיע אל ביתו של רבי פנחס בן יאיר, שם החל לנעור, עד שרבי פנחס בן יאיר פתח בפניו את הדלת, ואמר ליתן לו לאכול, שכן הוא נראה מציון שלא אכל כבר שלושה ימים. משכך, הניחו עבדי רבי פנחס בן יאיר לפני החמור פירות, אלא שגם עכשיו החמור סירב לאכול את הפירות. באו ואמרו לרבי פנחס בן יאיר כי גם עתה החמור לא אוכל. שאלם רבי פנחס בן יאיר; האם הפרשתם תרומות ומעשות מהפירות? השיבו לאו, ואמרו להם להפריש. ואמנם רק לאחר מכן הסכים החמור לאכול מהפירות.

אז הבינו עבדי רבי פנחס בן יאיר, מדוע החמור גם לא אכל כאשר הוא היה אצל הגנבים. משום שהחמור הזה כל כך נתקדש עד שהחמיר על עצמו שלא לאכול טבלים (פירות שאינם מעושרים), וכיון שאצל הגנבים אכלו פירות שאינם מעושרים, משום כן סירב החמור לאכול בביתם של הגנבים, וכך צם כל השלושה ימים. ע"כ.

חזינו מהכא את קדושתה של ארץ ישראל, שכן קדושת הארץ היא על שם המצוות התלויות בה. ועד כדי כך נתקדשה הארץ, עד שהמצוות התלויות בארץ, ביניהם המצוה של הפרשת תרומות ומעשרות השפיעו אפילו על החמור של רבי פנחס בן יאיר, עד אשר סירב לאכול פירות שלא מעושרים, אלא רק פירות מעושרים.

וכבר ידועים הדברים כי מה שמחיה את העולם, זאת רק מציאות השם יתברך שנמצאת בעולם כולו, ובפרט מציאות ה' אשר נמצאת בארץ הקודש. ואם כן, לא רק הפירות והדברים החומרים שבארץ קדושים משום מציאותו של השי"ת בארץ, אלא כל דבר ודבר קדוש בארץ בגלל המציאות של הקב"ה אשר מחיה אותו. כגון, הציציות שבבגד ארבע כנפות יודעין כי הקב"ה מקדשם, וגם התפילין שבארץ יודעים כי הקב"ה קידשם, כל זאת משום המצוות שתלויות בארץ, אשר הביאו לכך, שהארץ קדושה ממש ממעל לטבע.

שבת בשבתו

חלות לכבוד שבת

א. מכבוד שבת ללוש עיסה ולאפות חלות לכבוד שבת קודש ובכך גם לקיים מצוות "הפרשת חלה".

ב. כמוות הקמח שיש בו חיוב הפרשת חלה, הוא: קילו ו-660 גרם. ותברך ותפריש חתיכה קטנה. ובתנאי שהדבר נוח לבעלת הבית, אבל אם הדבר גורם לה לחץ, יקנו חלות מוכנות.

ג. מצוה להדר ולבצוע בשבת על לחם נאה ומיוחד, ולא על לחם רגיל שאוכלים בימי החול.

ד. לאחר הפרשת החלה, ישרפו חתיכה זו באש על הגז, ולא בתוך התנור. [משום שהחלה אסורה באכילה, ונמצא שיבלע טעם של איסור בתנור. ובדיעבד אם שרף את החלה בתנור, לא נאסר התנור. אך אם נגעה החלה בעיסה אחרת שהיתה בתנור, ישאל מורה הוראה אם מותר לאוכלה, וכיצד לנהוג בתבנית].

ה. אם אי אפשר לשרפה באש, יעטפנה בנייר היטב ויניחנה באשפה.

ו. אשה הלשה עיסה גדולה ואופה ממנה חלות לחלקן לחברותיה לכבוד שבת, חייבת להפריש חלה עם ברכה. אולם אם היא לשה עיסה גדולה ומחלקת את הבצק לחברותיה שכל אחת תאפה בביתה פחות משיעור חלה, אינה מפריש חלה מעיסה זו.

ז. מי ששכח להפריש חלה - ונזכר בבין השמשות [הזמן שמהשקיעה ועד צאת הכוכבים, שהוא ספק יום ספק לילה], רשאי להפריש לצורך השבת. אבל בשבת עצמה אינו רשאי, וייקח לחם משכניו. ואם קרה כן בחוץ לארץ, רשאי לאכול מהלחם, ובלבד שישיר ממנו מעט, ולאחר השבת יקיים מצוות הפרשת חלה מהלחם הנשאר.

ח. קודם השבת ישאל את בני ביתו בנחת: האם עישרתם את הפירות והירקות? האם הפרשתם חלה? ואם קונה ממקום שמפרישים, אין צריך לשאול.

ט. הקונה פירות ואינו יודע אם הם מעושרים או לא - רשאי להפריש מהם בבין השמשות. אבל אם ברור לו שאינם מעושרים - לא יפריש מהם, אלא אם כן היה טרוד בערב שבת ונזכר עתה בבין השמשות, או שהוא מוכרח דוקא את הפירות הללו לענג בהם את השבת, ואין לו פירות אחרים כיוצא בהם לענג את השבת. וכל שכן אם יש לו צורך בפירות האלו לאורחים, שכל זה נחשב צורך מצוה שהתירו בבין השמשות.

הידודי הפרשה

חידודים לפרשת שלח לך

1. מי הוא זה המדבר לשון הרע?
2. מהו שיעור הקמח החייב בהפרשת חלה?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משירי כנסת הגדולה

הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל

הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל, מי שיהיה כראשון לציון והרב הראשי לישראל למעלה מעשור שנים, נולד בעיר העתיקה בירושלים, לאביו הגאון חכם סלמן אליהו זצ"ל, מגדולי המקובלים בירושלים, שעלה מבגדד לפי הוראת רבו ה"בן איש חי". העוני ששרר בבית משפחת אליהו, לא מנע ממרדכי הצעיר ללמוד תורה, גם אם היה זה לאור הנר ליד שולחן או על הרצפה. בהיותו בגיל אחד עשרה, נפטר עליו אביו, אשר בחייו הספיק להאציל על בנו הצעיר מרוחו, ולטעת בו אהבת תורה עם יחס מיוחד לתורת הנסתר.

בצעירותו עשה הרב מרכי אליהו בלימוד תורה ובשימוש תלמידי חכמים מגדולי הדור, אצל הרב עזרא עטיה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, הרב צדקא חוציין זצ"ל, מגדולי הרבנים בירושלים והרב אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל, בעל ה'חזון איש', שהדריכו בדרכי אמונה ובטחון.

כאשר השלים את לימודיו בבית המדרש לרבנים ודיינים של הרב יצחק ניסים זצ"ל, עבר הרב אליהו בהצטיינות את המבחנים והתמנה לדיין הצעיר ביותר בארץ. מקץ ארבע שנים עבר לבית הדין

הרבני האזורי בירושלים, ומאוחר יותר התמנה כחבר בית הדין הרבני הגדול.

בשנים אלו טיפח הרב אליהו קשר אמיץ עם הציבור הרחב שראה בו כתובת לכל בעיה הלכתית או אישית. קשר זה הגיע עד המקומות הנידחים ביותר בעולם. הקשר החם שלו עם הציבור על כל גווניו, מפלגותיו ועדותיו, הביא אותו בסופו של דבר כמועמד ראוי לכהונת הרב הראשי לישראל.

הסכמתו להגיש את עצמו כמועמד לכהונת הראשון לציון, נכפתה עליו ע"י רבי ישראל אבוחצירא זיע"א, שהבהיר לו כי מן השמים קבעו את כהונתו. הקשר בין השנים היה אמיץ, ומופתים רבים סופרו על הקשר שהיה בין שני האישים הדגולים.

ואכן ביום ד' בניסן תשמ"ג, נבחר הרב אליהו למשרת הרב הראשי לישראל והראשון לציון. הכתרתו של הרב אליהו התקיימה בבית הכנסת רבן יוחנן בן זכאי שבעיר העתיקה בירושלים. פעולותיו של הרב אליהו ברבנות הראשית לישראל התפרסו על פני תחומים רבים. הוא הרבה במיוחד בביקורים והרצאות אצל אלה שאינם קרובים לתורת ישראל ומצוותיה, במושבים, בקיבוצים ובבתי ספר ממלכתיים לא דתיים, תוך קירוב רחוקים לתורה ולמצוות בדרכי נועם.

הרב אליהו הרבה להסתובב בעולם בקהילות היהודיות, כשהוא מדריך את ראשי הקהילה במלחמה בהתבוללות ומחזק את ידיהם בשמירת השבת, בחינוך הילדים ובטהרת המשפחה, ובקריאה ליהודי הגולה לעלות לארץ ישראל. בפסקיו נוהג הרב אליהו להדגיש את הצורך לשמור על נצחיות התורה ולתקן תקנות בהתאם לצורכי הדור ובעיותיו. רבים מפסקי הדין התפרסמו בספרי "שו"ת הרב הראשי".

נסים ונפלאות רבים שזורים בקורות חייו של הרב אליהו, ורבים שזכו לברכותיו זכו לראות נסים ומופתים גלויים. בניו שיחיו מציינים בפתח ספר הזיכרון לפעליו הרבים, כי מהלך חייו תאם להפליא לדברי רבי פנחס בן יאיר בברייתא המפורסמת שלו: "תורה מביאה לידי זהירות. זהירות מביאה לידי זריזות. זריזות מביאה לידי נקיות. נקיות מביאה לידי פרישות. פרישות מביאה לידי טהרה. טהרה

מביאה לידי חסידות. חסידות מביאה לידי ענוה. ענוה מביאה לידי יראת חטא. יראת חטא מביאה לידי קדושה. קדושה מביאה לידי רוח הקודש".

בשנותיו האחרונות עבר הרב אליהו ייסורים קשים מאוד. ייסורים שקיבל על עצמו למען עם ישראל. כך סיפרה הרבנית צביה אליהו תחי', על תפילתו של הרב מרדכי אליהו, בלילה שלפני אחד הניתוחים הקריטיים שעבר בתקופה האחרונה לחייו:

"בשעה שתיים בלילה ידעתי שמידת הדין נלחמת במידת הרחמים. צריכים לבוא גזירות מאוד קשות על עם ישראל, ולהיהרג כאן המון יהודים בארץ. ואני התחננתי בפני בורא עולם, ריבונו של עולם, אני יש לי המון. כל החיים שלי רק תורה וחסד. תיקח מה שאתה רוצה, העיקר שתבטל את הגזרות".

"אמרתי לו, כך מספרת הרבנית; מה? כל מה שעשינו כל החיים ככה נתת, צ'יק צ'ק? והרב אומר לי; את היית מסכימה שיהרגו כל כך הרבה יהודים פה בארץ? אמרתי לו, לא. וכך אמר לי הרב: אז מי יכול לשלם? רק מי שיש לו במה לשלם. אני מוכן לשלם".

בתוך תקופת מחלתו, פרצה מלחמת "עופרת יצוקה", וישר מבית החולים נסע הרב אליהו באמבולנס לקבר רחל, לבקש רחמי שמים למען עם ישראל. ואמנם, במקומות שונים העידו חיילים שאישה לבושה כערביה התריע אותם לא להיכנס למקומות ממולכדים, ואמרה להם "אני אמא רחל".

בנו של הרב הרב שמואל אליהו שליט"א, בירר את המעשה עם אביו, וכך הוא מספר: "אמרתי לו בעדינות; 'אבא, אתה יודע, מספרים שבמלחמה כך וכך היה. להאמין? לא להאמין? אמת? שקר?' הוא מסתכל עליי ואומר לי: 'כן, זה נכון. אני אמרתי לה, לרחל: יש מלחמה, אל תמנעי קולך מבכי. לכי לפני הקב"ה תתפללי על החיילים שמוסרים את נפשם למען עם ישראל שיכו ולא יוכו'. אמרתי לו: 'אז דע לך שהיא באמת הגיעה לשם'. והוא שאל: 'היא אמרה להם שאני שלחתי אותה?'..."

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל: mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001 • עברית +541141715555 • 972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים.

שמעו ותחי נפשכם